

ພຣະຄຳພີ

ຈົດໝາຍຂອງ ຢາໂກໂບ

ສະບັບ 2010

ຈົດໝາຍຂອງ ຢາໂກໂບ

ບົດທີ 1

¹ຈາກ ຢາໂກໂບ ຜູ້ເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ເຖິງຄົນສິບສອງກະກຸນທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ນັ້ນ.

ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຖ່ວມໃຈ

²ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ, ເມື່ອພວກທ່ານປະສົບການທົດລອງຕ່າງໆ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນເລື່ອງໜ້າຍິນດີທີ່ສຸດ. ³ເພາະທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າການລອງເບິ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກທ່ານນັ້ນ ໃຫ້ເກີດຄວາມໝັ້ນໃຈ. ⁴ແລະຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈນັ້ນດຳເນີນງານຈົນສຳເລັດ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ເປັນຄົນສຳເລັດແລະຄົບຖ້ວນໂດຍບໍ່ຂາດເຂີນສິ່ງໃດ. ⁵ແຕ່ຖ້າຄົນໃດໃນພວກທ່ານຂາດສະຕິປັນຍາ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໄຜຕປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນທັງປວງດ້ວຍພຣະກະລຸນາແລະບໍ່ຊົງກ່າວຕີ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ທູນຂໍ. ⁶ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຢ່າໃຫ້ມີໃຈສົງໄສ ເພາະຜູ້ທີ່ສົງໄສນັ້ນເປັນເໝືອນຟອງນ້ຳທີ່ຖືກລົມພັດຊັດໄປມາ. ⁷ຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຄິດວ່າຕົນຈະໄດ້ຮັບສິ່ງໃດຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ⁸ເປັນຄົນສອງໃຈ ບໍ່ແນ່ນອນໃນບັນດາທາງຂອງຕົນ.

⁹ໃຫ້ພີ່ນ້ອງທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍຈົ່ງອວດອ້າງໃນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຍົກຍໍຕົວຂຶ້ນ. ¹⁰ແຕ່ໃຫ້ຄົນຮັ່ງມີຈົ່ງອວດອ້າງໃນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຕົກຕໍ່າລົງ ເພາະວ່າຕົນຈະຕ້ອງລ່ວງລັບໄປເໝືອນດັ່ງດອກຫຍ້າ. ¹¹ເພາະເມື່ອຕາເວັນຂຶ້ນ ຄວາມຮ້ອນອັນແຮງກ້າກໍເຮັດໃຫ້ຫຍ້າທຸ່ວແຫ້ງໄປ ແລ້ວດອກຫຍ້າກໍຕົກຫລົ່ນລົງ ສີສັນວັນນະຄວາມງາມຂອງມັນກໍສຸດສິ້ນໄປ ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ຄົນຮັ່ງມີຈະເສື່ອມສູນໄປໃນຂະນະທີ່ດຳເນີນງານຂອງຕົນເໝືອນກັນ.

ການທົດລອງໃຈແລະການລໍລວງ

¹²ຄົນທີ່ອົດທົນຕໍ່ການທົດລອງໃຈກໍເປັນສຸກ ເພາະເມື່ອປະກົດວ່າຜູ້ນັ້ນທົນໄດ້ແລ້ວກໍຈະໄດ້ຮັບພວງມາໄລແຫ່ງຊີວິດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ. ¹³ເມື່ອຜູ້ໃດຖືກລໍລວງໃຫ້ຫລົງ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເວົ້າວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງລໍລວງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຫລົງ” ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຈະມາລໍລວງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຫລົງບໍ່ໄດ້ ແລະພຣະອົງເອງກໍບໍ່ຊົງລໍລວງໃຫ້ຜູ້ໃດຫລົງຈັກເທື່ອ. ¹⁴ແຕ່ວ່າທຸກຄົນກໍຖືກລໍລວງໃຫ້ຫລົງ ເມື່ອກິເລດຂອງຕົນເອງຊັກຈ່ອງແລະເຍາະເຍົາໃຫ້ເຮັດຕາມ. ¹⁵ເມື່ອກິເລດຕັ້ງຮາກແລ້ວກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດບາບ ແລະເມື່ອຄວາມຜິດບາບຄົບຖ້ວນແລ້ວກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຕາຍ. ¹⁶ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ຢ່າໄດ້ຫລົງຜິດໄປ. ¹⁷ການປະທານອັນດີທຸກຢ່າງແລະຂອງປະທານອັນດີເລີດທຸກຢ່າງຍ່ອມມາແຕ່ທັງເທິງ ແລະລົງມາຈາກພຣະບິດາແຫ່ງບັນດວງສະຫວ່າງ ໃນພຣະບິດານັ້ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ແລະບໍ່ມີເງົາເນື່ອງຈາກການຊົງໝຸນວຽນ. ¹⁸ໂດຍນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງເອງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບັນດານໃຫ້ພວກເຮົາບັງເກີດດ້ວຍພຣະທຳອັນສັດຈິງ ເພື່ອພວກເຮົາຈະເປັນຢ່າງຜົນແຮກແຫ່ງສິ່ງທັງຫລາຍທີ່

ພຣະອົງຊົງສ້າງ.

ການຟັງແລະການຂັບຕາມພຣະທໍາ

¹⁹ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ພວກເຈົ້າກໍຮູ້ຂໍ້ນີ້ແລ້ວ ແຕ່ຈົ່ງວ່ອງໄວໃນການຟັງ ຈົ່ງຊ້າໃນການເວົ້າ, ຈົ່ງຊ້າໃນການຮ້າຍ. ²⁰ເພາະຄວາມຮ້າຍຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າເກີດມາ. ²¹ເຫດສັນນັ້ນ, ຈົ່ງເລີກຈາກຄວາມຊົ່ວມົວໝອງທຸກຢ່າງ ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນເຫລືອຫລາຍ ຈົ່ງນ້ອມໃຈຮັບເອົາພຣະທໍາທີ່ປູກຝັງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຊ່ອຍຈິດວິນຍານຂອງພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນໄດ້. ²²ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງກາຍເປັນຜູ້ຂັບຕາມພຣະໂທນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເປັນແຕ່ພຽງຜູ້ໄດ້ຍິນເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນການລໍ້ລວງຕົນເອງ. ²³ເພາະວ່າຖ້າຜູ້ໄດ້ຍິນພຣະທໍາແລະບໍ່ຂັບຕາມ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນເໝືອນຄົນທີ່ເບິ່ງໜ້າຂອງຕົນໃນແວ່ນ. ²⁴ເພາະເມື່ອແຍງເບິ່ງຕົວເອງແລ້ວກໍອອກໄປ ແລ້ວກໍລິມໃນທັນທີນັ້ນ ໂລດວ່າຕົວເອງເປັນຢ່າງໃດ. ²⁵ແຕ່ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາເບິ່ງໃນພຣະບັນຍັດອັນດີທີ່ສຸດ ຊຶ່ງເປັນພຣະບັນຍັດທີ່ໃຫ້ເສລີພາບ ແລະຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະທໍາບັນຍັດນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນແລ້ວຫລົງລືມໄປ ແຕ່ເປັນຜູ້ຂັບຕາມ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກໃນກິດຈະການຂອງຕົນ.^[1] ²⁶ຖ້າຜູ້ໃດຄິດວ່າຕົນເປັນຄົນມີທໍາມະ ແລະບໍ່ໄດ້ຫ້າມລິ້ນຂອງຕົນ ແຕ່ລໍ້ລວງຕົວເອງ ທໍາມະຂອງຄົນນັ້ນກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ. ²⁷ທໍາມະທີ່ບໍລິສຸດ ແລະບໍ່ມີການຊົ່ວມົວໝອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະບິດາ ກໍມີດັ່ງນີ້ ຄືການຢັ້ມຢາມລູກກໍາພ້າ ແລະຍິງໝ້າຍທີ່ມີຄວາມທຸກຮ້ອນ ແລະການຮັກສາຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກການດ່າງພ້ອຍຂອງໂລກ.

ບົດທີ 2

ຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ເລືອກໜ້າຄົນ

¹ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ໃນການທີ່ພວກເຈົ້າຖືພຣະສາດສະໜາຝ່າຍ ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຜູ້ຊົງສະຫງ່າລາສີນັ້ນ ຢ່າມີການເລືອກໜ້າຄົນ. ²ສົມມຸດວ່າມີຄົນໜຶ່ງຖືແຫວນຄໍາແລະແຕ່ງຕົວງົດງາມ ເຂົ້າມາໃນທີ່ປະຊຸມຂອງພວກເຈົ້າ ແລະມີຄົນຈົນຜູ້ໜຶ່ງນຸ່ງເຄື່ອງເບື້ອນເປີເຂົ້າມາເໝືອນກັນ. ³ຖ້າພວກເຈົ້າຈະສົນໃຈໃນຄົນທີ່ແຕ່ງຕົວງົດງາມນັ້ນ ແລະກ່າວທັກທາຍປາໄສຮັບຕ້ອນຮັບຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ເຊີນນັ່ງບ່ອນເໝາະສົມນີ້ເທິງ” ແລະໃນຂະນະດຽວນັ້ນເຈົ້າຈະກ່າວແກ່ຄົນຈົນນັ້ນວ່າ, “ໃຫ້ເຈົ້າຍືນຢູ່ຫັ້ນ” ຫລື “ໃຫ້ເຈົ້ານັ່ງທີ່ຕັ້ງຮອງຕົນເຮົານີ້.” ⁴ຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ແບ່ງຊັ້ນວັນນະ ແລະກາຍເປັນຜູ້ຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຄິດອັນຊົ່ວບໍ່ແມ່ນຫລື. ⁵ພວກພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຄົນຍາກຈົນໃນໂລກໃຫ້ເປັນຄົນຮັ່ງມີຝ່າຍຄວາມເຊື່ອ ແລະໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກພຣະອົງນັ້ນມາເປັນມໍລະດົກ ບໍ່ແມ່ນຫລື. ⁶ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ປະ-

[1]ຫລືວ່າ “ຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນໃນການຂັບຕາມຂອງຕົນ.”

ໝາດຄົນຈົນ ບໍ່ແມ່ນຄົນຮັ່ງມີນັ້ນຫລື ທີ່ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫງພວກເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຫລື ທີ່ລາກດົງພວກເຈົ້າຂຶ້ນສານ. ⁷ບໍ່ແມ່ນເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຫລື ທີ່ພົ້ນປະໝາດພຣະນາມອັນປະເສີດທີ່ໃຊ້ເອີ້ນພວກເຈົ້າ. ⁸ຖ້າພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຂັບຕາມພຣະລາຊະບັນຍັດໂດຍຄົບຖ້ວນຕາມພຣະຄຳພີຂໍ້ທີ່ວ່າ, “ຈົ່ງຮັກເໝືອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ” ພວກເຈົ້າກໍເຮັດດີຢູ່. ⁹ແຕ່ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍເລືອກໜ້າຄົນ ພວກເຈົ້າກໍເຮັດຜິດ ແລະພຣະບັນຍັດຕັດສິນພວກເຈົ້າວ່າເປັນຄົນລ່ວງລະເມີດ. ¹⁰ເພາະວ່າຖ້າບຸກຄົນໃດຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດໄດ້ທັງໝົດແຕ່ຜິດຢູ່ຂໍ້ດຽວ ຜູ້ນັ້ນກໍກາຍເປັນຜູ້ຜິດພຣະບັນຍັດທັງໝົດ. ¹¹ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ຢ່າຫລິ້ນຊູ່ສູ່ຜິວເມຍທ່ານ” ກໍໄດ້ຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ຢ່າຂ້າຄົນ” ດັ່ງນັ້ນຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫລິ້ນຊູ່ແຕ່ໄດ້ຂ້າຄົນ ເຈົ້າກໍກາຍເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ. ¹²ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງເວົ້າແລະເຮັດ ເໝືອນຢ່າງຄົນທີ່ຈວນຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາດ້ວຍກົດທີ່ໃຫ້ມີເສລີພາບ. ¹³ເພາະວ່າໃນການພິພາກສາ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາ ສ່ວນຄວາມເມດຕາຢ່ອມມີໄຊຊະນະເໜືອການພິພາກສາ.

ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດຕາມກໍໄຮ້ຜົນ

¹⁴ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຖ້າຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າຕົນມີຄວາມເຊື່ອແຕ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ ຄວາມເຊື່ອນັ້ນອາດຈະໃຫ້ຕົນພົ້ນໄດ້ຫລື. ¹⁵ຖ້າພີ່ນ້ອງຊາຍຍິງຄົນໃດບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມແລະຂາດເຂີນອາຫານປະຈຳວັນ. ¹⁶ແລະມີຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າເວົ້າແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປເປັນສຸກເທີນ, ຂໍໃຫ້ອົບອຸ່ນແລະກິນອີ່ມແຕ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາຕ້ອງການສຳລັບຕົວນັ້ນ ຈະເປັນປະໂຫຍດອັນໃດ. ¹⁷ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ຄວາມເຊື່ອກໍຢ່າງດຽວກັນ ຖ້າບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວ. ¹⁸ແຕ່ບາງຄົນຈະກ່າວວ່າ, “ຝ່າຍເຈົ້າ, ເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ຝ່າຍຂ້ອຍມີການປະຕິບັດ” ຈົ່ງສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າຊຶ່ງບໍ່ມີການປະຕິບັດ ແລະຝ່າຍເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາດ້ວຍການປະຕິບັດຂອງເຮົານັ້ນ. ¹⁹ຝ່າຍພວກເຈົ້າກໍເຊື່ອຕົວວ່າມີພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວນັ້ນກໍດີຢູ່ແລ້ວ ສ່ວນຜິຮ້າຍກໍເຊື່ອເໝືອນກັນແລະຢ້ານຈົນຕົວສິ້ນ.

²⁰ໂອ ຄົນໂງ່ເຮີຍ, ເຈົ້າຢາກຮຽນຮູ້ຫລືວ່າ ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດນັ້ນກໍໄຮ້ຜົນ. ²¹ເມື່ອອັບຣາຮາມບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ນຳເອົາອີຊາກບຸດຂອງຕົນມາຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາ ກໍໄດ້ຊົງຖືວ່າຊອບທຳເພາະການປະຕິບັດ ບໍ່ແມ່ນຫລື. ²²ພວກເຈົ້າກໍເຫັນແລ້ວວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງອັບຣາຮາມກໍຮວມກັນກັບການປະຕິບັດຂອງຕົນ ແລະດ້ວຍການປະຕິບັດນັ້ນແຫລະ, ຄວາມເຊື່ອຈົ່ງໄດ້ເຖິງທີ່ສຳເລັດ. ²³ແລະພຣະຄຳພີກໍສຳເລັດທີ່ກ່າວວ່າ, “ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຊົງຖືວ່າຄວາມເຊື່ອນັ້ນເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານ” ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນເພິ່ນວ່າ “ສະຫາຍຂອງເຮົາ.” ²⁴ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເຫັນແລ້ວວ່າຜູ້ໃດຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າຊອບທຳ ກໍເນື່ອງດ້ວຍການປະຕິບັດແລະບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອພຽງຢ່າງດຽວ. ²⁵ໃນທຳນອງດຽວກັນນາງຣາຮາບຍິງໂສເພນີໄດ້ຮັບຕ້ອນຜູ້ສົ່ງຂ່າວ ແລ້ວໃຫ້ເຂົາກັບເມືອເສຍທາງອີ່ນກໍໄດ້ຊົງຖືວ່າຊອບທຳເນື່ອງດ້ວຍການປະຕິບັດ ບໍ່ແມ່ນຫລື. ²⁶ເຫດວ່າຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຈິດວິນ

ຍານ¹ ກໍຕາຍແລ້ວສັນໃດ ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວສັນນັ້ນເໝືອນກັນ.

ບົດທີ 3 ເລື່ອງລີ້ນ

¹ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຢ່າໄດ້ພາກັນເປັນອາຈານຈຳນວນຫລວງຫລາຍເພາະພວກເຈົ້າກໍຮູ້ແລ້ວວ່າເຮົາທັງຫລາຍທີ່ເປັນຜູ້ສອນນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຊົງພິພາກສາໜັກໜ່ວງກວ່າຜູ້ອື່ນ. ²ເພາະວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນເຮັດຜິດພາດຢູ່ເລື້ອຍຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດທາງວາຈາ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນຄົນສຳເລັດແລ້ວ ແລະສາມາດບັງຄັບທັງຕົວໄວ້ໄດ້ເໝືອນກັນ. ³ຖ້າພວກເຮົາເອົາບັງຫຼາຍໃສ່ປາກມ້າເພື່ອໃຫ້ມັນຟັງຄວາມ ພວກເຮົາກໍສາມາດບັງຄັບທັງຕົວມັນໃຫ້ຫັນໄປມາ. ⁴ເບິ່ງແມ, ເຮືອກໍເໝືອນກັນ ເຖິງແມ່ນວ່າເປັນເຮືອໃຫຍ່ແລະຖືກລົມພັດແລ່ນໄປ ເຮືອນັ້ນກໍຍັງຫັນໄປມາດ້ວຍໄມ້ໂທມທ້າຍອັນນ້ອຍໆ ຕາມໃຈປະສົງຂອງນາຍທ້າຍ. ⁵ລີ້ນກໍເໝືອນກັນນັ້ນແຫລະ ເປັນອະໄວຍະວະນ້ອຍໆ ແລະເວົ້າອວດອ້າງເລື່ອງໃຫຍ່ໆ, ⁶ເບິ່ງແມ, ໄຟໜ້ອຍດຽວສາມາດຈຸດເຜົາປ່າກວ້າງເທົ່າໃດໜໍ ລີ້ນນັ້ນກໍເປັນໄຟລີ້ນຄືໂລກອັນຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງບັນດາອະໄວຍະວະຂອງພວກເຮົາ, ເປັນເຫດໃຫ້ທັງຕົວຊົ່ວມົວໝອງໄປ, ເປັນເຊື້ອໄຟທີ່ເຜົາໄໝ້ວົງກະແສແຫ່ງຊີວິດ ແລະມັນເອງກໍຕິດໄຟມາຈາກນະລົກ.

⁷ເພາະວ່າສັດເດຍລະສານທຸກຊະນິດ ຄືສັດປ່າແລະນົກທັງສັດເລືອຄານແລະສັດໃນທະເລເອົາມາເຝິກແອບໄດ້ ແລະມະນຸດກໍໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຟັງຄວາມແລ້ວ. ⁸ແຕ່ລີ້ນນັ້ນບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສາມາດເຝິກແອບໄດ້ ມັນເປັນສິ່ງຊົ່ວເຫລືອຄວາມບັງຄັບ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍພຶດຮ້າຍທີ່ເຮັດໃຫ້ຕາຍ. ⁹ພວກເຮົາໃຊ້ລີ້ນນັ້ນສັນລະເສີນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະບິດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍດ້ວຍລີ້ນນັ້ນແຫລະ, ພວກເຮົາຍັງປ້ອຍດ່າມະນຸດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງໄວ້ຕາມຮູບເງົາຂອງພຣະອົງ. ¹⁰ຄຳສັນລະເສີນແລະຄຳປ້ອຍດ່າກໍອອກມາຈາກປາກອັນດຽວກັນ ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ບໍ່ຄວນໃຫ້ການແນວນັ້ນເກີດມີມາ. ¹¹ບໍ່ນໍ້າພຸຈະໃຫ້ນໍ້າຫວານແລະນໍ້າຂົມພຸ່ງອອກມາຈາກຮູດຽວກັນຫລື. ¹²ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຕົ້ນເດື່ອເທດຈະເກີດຜົນເປັນໝາກກອກໄດ້ຫລື ຫລືເຄືອອະງຸ່ນຈະເກີດຜົນເປັນໝາກເດື່ອເທດໄດ້ຫລື ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ນໍ້າເຄັມຈະເກີດເປັນນໍ້າຈືດບໍ່ໄດ້.

ປັນຍາທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ

¹³ໃນພວກເຈົ້າຜູ້ໃດມີສະຕິປັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນສະແດງການປະຕິບັດຂອງຕົນໂດຍກິລິຍາອັນດີ ມີໃຈອ່ອນສຸພາບປະກອບດ້ວຍປັນຍາ. ¹⁴ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າມີໃຈເທິງສາອັນຂົມຂື່ນແລະມັກໃຫຍ່ໄຝ່ສູງ ກໍຢ່າໂອ້ອວດແລະຢ່າທໍລະຍົດຕໍ່ຄວາມຈິງ. ¹⁵ປັນຍາຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ລົງມາຈາກເບື້ອງເທິງ ແຕ່ເປັນປັນຍາຢ່າງໂລກ, ເປັນຢ່າງທໍາມະດາມະນຸດແລະເໝືອນຢ່າງຜືຮ້າຍ.

¹ຫລື “ບໍ່ມີລົງຫັນໃຈ.”

¹⁶ເພາະວ່າທີ່ໃດມີຄວາມເທິງສາແລະຄວາມມັກໃຫຍ່ໄຜ່ສູງ ທີ່ນັ້ນກໍວຸ້ນວາຍແລະມີການເຮັດຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ. ¹⁷ແຕ່ສະຕິບັນຍາທີ່ມາແຕ່ເບື້ອງເທິງນັ້ນ ກ່ອນອື່ນກໍເປັນບໍລິສຸດແລ້ວຈຶ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ, ສຸພາບ, ແລະຍອມຟັງງ່າຍ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະໃຫ້ຜົນດີ, ບໍ່ເລືອກໜ້າຄົນແລະບໍ່ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ. ¹⁸ຜູ້ສ້າງສັນຕິສຸກຫວ່ານຢ່າງສັນຕິສຸກ ຈຶ່ງໄດ້ກ່ຽວຄວາມຊອບທຳ.

ບົດທີ 4

ການເປັນມິດກັບໂລກ

¹ອັນໃດເປັນສາເຫດການຜິດຖຽງກັນ ແລະອັນໃດເປັນສາເຫດຂອງການທະເລາະວິວາດກັນ ໃນພວກເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນກິເລດຕັນຫາຂອງພວກເຈົ້າຫລື ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັນ. ²ເຈົ້າທັງຫລາຍຢາກໄດ້ແຕ່ບໍ່ໄດ້ ພວກເຈົ້າຂ້າກັນ, ພວກເຈົ້າເທິງສາກັນ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດຈະໄດ້ ພວກເຈົ້າຜິດຖຽງແລະທະເລາະວິວາດກັນ ພວກເຈົ້າບໍ່ມີເພາະບໍ່ໄດ້ຂໍ. ³ເຈົ້າທັງຫລາຍຂໍແລະບໍ່ໄດ້ຮັບເພາະຂໍຜິດ ເພື່ອຈະເອົາໄປໃຊ້ຕາມກິເລດຕັນຫາຂອງຕົນ.

⁴ໂອ ຄົນທີ່ຫລິ້ນຊູ້ເຮີຍ,^[1] ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າການເປັນມິດກັບໂລກກໍຄືການເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ໃດຢາກເປັນມິດກັບໂລກ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ⁵ຫລືເຈົ້າທັງຫລາຍຄິດວ່າເປັນການເປົ່າໆ ຫລື ທີ່ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ, “ວິນຍານທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຢູ່ໃນເຮົາທັງຫລາຍກໍປາດຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ.” ⁶ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານພຣະຄຸນເພີ່ມຂຶ້ນອີກ ເຫດສັນນັ້ນພຣະຄຳພີຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ຄົນທີ່ຈອງຫອງ ແຕ່ຊົງປະທານພຣະຄຸນແກ່ຄົນທີ່ຖ່ອມໃຈລົງ.” ⁷ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງນັ້ມໃຈຍອມຟັງພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງຕໍ່ສູ້ກັບມານແລະມັນຈະໜີຈາກພວກເຈົ້າໄປ. ⁸ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຈະສະເດັດມາໃກ້ພວກເຈົ້າ ຄົນບາບທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຊຳລະມືໃຫ້ສະອາດ, ແລະຄົນສອງໃຈຈຶ່ງຊຳລະໃຈຂອງຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດ. ⁹ຈຶ່ງເປັນທຸກໂສກເລົ້າ, ຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະຮຳໄຮ ໃຫ້ການຫົວຂອງຕົນກັບກາຍເປັນການໂສກເລົ້າ ແລະໃຫ້ຄວາມຍິນດີກັບກາຍເປັນຄວາມເລົ້າໝອງ. ¹⁰ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຖ່ອມໃຈລົງຕໍ່ພຣະພັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຈະຊົງຍົກຊູພວກເຈົ້າຂຶ້ນ.

ຢາກ່າວໂທດໃສ່ພີ່ນ້ອງ

¹¹ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຢ່າເວົ້ານິນທາເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຜູ້ທີ່ເວົ້ານິນທາພີ່ນ້ອງຫລືກ່າວໂທດໃສ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍເວົ້ານິນທາຕໍ່ພຣະບັນຍັດແລະກ່າວໂທດຕໍ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າກ່າວໂທດຕໍ່ພຣະບັນຍັດ ເຈົ້າກໍເປັນຜູ້ທີ່ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແຕ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນພຣະບັນຍັດ. ¹²ມີຜູ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງພຣະບັນຍັດ ແລະຜູ້ຊົງພິພາກສາພຽງແຕ່ອົງດຽວເທົ່ານັ້ນແຫລະ, ຄື

^[1]ຄຳນີ້ໝາຍເຖິງການທີ່ພຣະຄຳພີເຄີຍປຽບພວກອິສຣາເອນວ່າ ເປັນເໝືອນພັນລະຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະຖິ້ມພຣະອົງເສຍ (ເຊີຍເບິ່ງ ອຊຍ 54:5; ຢຣຍ 3:20; ຮຊອ 2:2).

ພຣະອົງຜູ້ຊົງສາມາດ ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ແລະ ຊົງສາມາດບັນດານ ໃຫ້ຈົບຫາຍໄປໄດ້ ແຕ່ຝ່າຍເຈົ້າ, ເປັນຜູ້ໃດທີ່ຈະກ່າວໂທດໃສ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ.

ການອວດອ້າງ

¹³ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ເຄີຍເວົ້າວ່າ, “ມີນີ້ຫລືມີອື່ນພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງນັ້ນເມືອງນີ້, ຈະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນປີທີ່ໜຶ່ງ, ແລະຈະຄ້າຂາຍເອົາກຳໄລ.” ¹⁴ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຂອງມື້ອື່ນ ວ່າຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນຢ່າງໃດ ກໍເປັນເໝືອນນ້ຳໝອກທີ່ປະກົດຢູ່ຊົ່ວຄາວ ແລ້ວກໍຫາຍໄປ. ¹⁵ແທນທີ່ຈະເວົ້າຢ່າງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຄວນເວົ້າວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບ ພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ແລະຈະເຮັດສິ່ງນີ້ຫລືສິ່ງນັ້ນ.” ¹⁶ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໂອ້ອວດດ້ວຍຄວາມຖືຕົວ ການໂອ້ອວດຢ່າງນີ້ກໍລ້ວນເປັນແຕ່ຄວາມຊົ່ວ. ¹⁷ເຫດສັນນີ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນການດີແລະບໍ່ເຮັດ ຜູ້ນັ້ນຈົ່ງມີປາບ.

ບົດທີ 5

ຄຳເຕືອນຄົນຮັ່ງມີ

¹ນີ້ແຫລະ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ຮັ່ງມີເອີຍ ຈົ່ງຮ້ອງໄທ້ແລະໂອ້ຍຕາງ ຍ້ອນຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ຈະມາຖືກພວກເຈົ້າ. ²ຄວາມສົມບູນຂອງພວກເຈົ້າກໍເສື່ອມສູນໄປແລ້ວ ຄືເສື່ອຜ້າຂອງພວກເຈົ້າແມ່ງກຳກັດກິນແລ້ວ. ³ເງິນຄຳຂອງພວກເຈົ້າກໍເກີດຂີ້ໝັ້ງ ແລະຂີ້ໝັ້ງນັ້ນຈະເປັນພະຍານຫລັກຖານຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ, ຈະເຜົາຜານເລືອດເນື້ອຂອງພວກເຈົ້າເໝືອນໄຟ ພວກເຈົ້າໄດ້ທ້ອນໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ. ⁴ເບິ່ງແມ, ຄຳຈ້າງຂອງຄົນທີ່ໄດ້ກ່ຽວເຂົ້າໃນນາຂອງພວກເຈົ້າຊົງພວກເຈົ້າໄດ້ສົ່ໂກງໄວ້ນັ້ນ ກໍຮ້ອງພ້ອງຂຶ້ນ ແລະສຽງຮ້ອງທຸກຂອງຄົນທີ່ກ່ຽວເຂົ້ານັ້ນໄດ້ຊົງຊາບແລ້ວ ເຖິງພຣະກັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນຈອມພົນ. ⁵ພວກເຈົ້າໄດ້ລ້ຽງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກຢ່າງພູມເພືອຍແລະສະໜຸກສະໜານ ພວກເຈົ້າໄດ້ບຳລຸງຈິດໃຈເໝືອນລຳຖ້ວນປະຫານ. ⁶ພວກເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນລົງໂທດແລະໄດ້ຂ້າຄົນຊອບທຳເສຍ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ.

ຄວາມອົດທົນແລະການອ້ອນວອນ

⁷ເຫດສັນນັ້ນພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງມີໃຈອົດທົນຈົນກວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາຈົ່ງເບິ່ງ, ຊາວປູກຝັງທີ່ລໍຄອຍຜົນອັນມີຄ່າ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກແຜ່ນດິນເຂົາພຽນຄອຍຈົນກວ່າມີຝົນຕົ້ນລະດູແລະຝົນປາຍລະດູ. ⁸ພວກເຈົ້າກໍຈົ່ງອົດທົນຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ ຈົ່ງຕັ້ງອີກຕັ້ງໃຈໃຫ້ດີ ເພາະໃກ້ຈະເຖິງເວລາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາແລ້ວ. ⁹ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຢ່າຈົມຕໍ່ກັນແລະກັນເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຊົງພິພາກສາ ນີ້ແຫລະ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງພິພາກສາຊົງປະທັບຍືນຢູ່ທີ່ປະຕູແລ້ວ. ¹⁰ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງເອົາແບບຢ່າງໃນການທົນທຸກແລະຄວາມພາກພຽນຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຜູ້ໄດ້ກ່າວຄວາມໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ¹¹ເບິ່ງແມ, ພວກເຮົາຖືວ່າຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈກໍເປັນສຸກ ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເລື່ອງຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງທ່ານ ໂຢບ ແລະໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າໃນທີ່ສຸດປາຍນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະເມດຕາກະລຸນາ. ¹²ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ທີ່ສຳຄັນ

ກວ່າສິ່ງອື່ນໆ ທັງໝົດກໍຄື ຢ່າສະບັດສາບານດ້ວຍອ້າງເຖິງພ້າ, ຫລືດິນ, ຫລືສິ່ງອື່ນໆ ແຕ່ສິ່ງ
ໃດແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າແມ່ນ, ສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ແມ່ນກໍໃຫ້ວ່າບໍ່ແມ່ນ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕົກໃນການຊົງລົງ-
ໂທດ.

¹³ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າທົນທຸກຫລື ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອ້ອນວອນ ມີຜູ້ໃດຊົມຊື່ນຍົນດີຫລື ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ
ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ. ¹⁴ມີຜູ້ໃດເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຫລື ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຊີນບັນດາເຖົ້າແກ່ໃນຄຣິສ-
ຕະຈັກມາອ້ອນວອນສຳລັບຕົນ ແລະເອົານ້ຳມັນທາຜູ້ນັ້ນໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
¹⁵ຄຳອ້ອນວອນທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ປ່ວຍນັ້ນລອດພົ້ນ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນ-
ເຈົ້າຈະຊົງໂຜດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລຸກຂຶ້ນດີເປັນປົກກະຕິແລະຖ້າຜູ້ນັ້ນໄດ້ທຳຜິດເຮັດບາບ ພຣະອົງກໍຈະ
ຊົງໂຜດອະໄພໃຫ້. ¹⁶ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງສາລະພາບຜິດຂອງຕົນຕໍ່ກັນແລະກັນ ຈົ່ງ
ອ້ອນວອນເພື່ອກັນແລະກັນ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ດີພະຍາດ ຄຳອ້ອນວອນຂອງຜູ້ຊອບທຳ
ມີລິດສັກສິດເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນ. ¹⁷ເອລີຢາກໍເປັນມະນຸດທີ່ມີສະພາບເໝືອນກັບເຮົາທັງຫລາຍເພິ່ນ
ໄດ້ອ້ອນວອນດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮົນທູນຂໍບໍ່ໃຫ້ຝົນຕົກແລະຝົນກໍບໍ່ຕົກມາຍັງແຜ່ນດິນເຖິງສາມປີກັບ
ຫົກເດືອນ. ¹⁸ແລ້ວເພິ່ນກໍໄດ້ທູນອ້ອນວອນຂໍອີກ ພ້າກໍປະທານຝົນໃຫ້ ແລະແຜ່ນດິນກໍໄດ້ເກີດ
ຜົນຕ່າງໆ.

¹⁹ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ຖ້າຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າຫລົງຜິດໄປຈາກຄວາມຈິງ, ຖ້າຜູ້
ໃດເຮັດໃຫ້ຄົນນັ້ນຕ່າວຄືນມາອີກ. ²⁰ຈົ່ງຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບາບຄົນໜຶ່ງຕ່າວຄືນມາຈາກທາງ
ຜິດຂອງຕົນນັ້ນ ກໍໄດ້ຊ່ອຍຈິດວິນຍານຂອງຄົນນັ້ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະທັງໃຫ້ຄວາມ
ຜິດບາບຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບຄວາມອະໄພ.

* * *

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.